

have sikkert læst Kaptajn Dahls Bemærkninger i „Nationaltidende“, der bleve aftrykte i en Række af Blade. Kaptajn Dahl har udtalt offentlig, ligeledes i „Nationaltidende“, at der forelaa Tilstaaelse for, at man har indsamlet i et Øjemed og brugt Pengene i et andet. Han paaviser det for Slagelse Bys Vedkommende, og han spørger: Har man gjort noget lignende andre Steder? Og naar der nu i Forbindelse med et saadant Spørgsmaal fra en habil Mand som Kaptajn Dahl fremkom offentlig for 3 Aar siden ikke en lille Notits, men 3 store Artikler om Thaarupgaardssalg, i hvilke det udtrykkelig sagdes, at Bahnson har faaet Laan af Christiansborg Slots Midler, og man ikke dementerer det fra den Side, hvorfra man skulde gøre det, saa har jeg Ret til at spørge: Er der noget i det Rygte? og sige: Lad os faa en Undersøgelse.

Jeg har forgæves spurgt det ærede Medlem for Frederiksberg, om han vil være med til at sige: Vær saa god, I kunne faa vore Sager at undersøge, hver eneste Smule, saaledes at I kunne se, hvorledes vi have forvaltet de Midler fra den Dag, de ere indsamlede. Jeg ventede, at det ærede Medlem vilde stille sig saaledes.

Martin Madsen: Ja, det var den korte Bemærkning, jeg ikke kunde faa Lov til at gøre som en kort Bemærkning. Jeg vil jo nemlig bekende, at jeg syndede mod Slutningsudtalelsen i mit sidste Foredrag, idet jeg havde erklæret, at jeg ikke vilde indlade mig med et unævnt Medlem. Det lykkedes ham virkelig at faa mig til det; den gamle Adam løb af med mig alligevel, men det var jo ikke saa underligt, da det anonyme Brev, der er kommet i Dag, blev grebet af det ærede Medlem, saa snart jeg nævnte det. Jeg var yderst forbauset over det. Sagen er jo den, at Valgkampagnen kunne Folk ikke huske nu, og saa har dette ærede Medlem Hardiesse nok til at nævne dette Begreb „anonyme Breve“ som noget, jeg særlig excellerede i. Forholdet er jo det, at han og hans Generalstab slog mig den Gang i Valgkampagnen ved Hjælp af anonyme Breve; at jeg senere anlagde Sag i den Anledning og fik Hovedmanden, Generalstabschefen, dømt efter Noder, at det nævnte Medlem ikke, skønt han havde antydnet det offentlig i Bladene, vovede at anlægge Sag; at han til Forhørsprotokollen, da Undersøgelsen fandt Sted, selv havde erklæret, da man spurgte ham om, hvor Brevet var blevet af, eller hvor Brevene — for der var jo

naturligvis mange — vare blevne af, sagde, at jeg havde bedt ham om at brænde dem, som om det kunde være i min Interesse at faa brændt de Breve, hvorved jeg skulde godtgøre, at Valgkampagnen var ulovlig ført. Nej, den er for tyk, som der staar i Revuen, den gaar ikke.

Nu skal jeg prøve paa, om jeg kan være standhaftigere end før. Dette skal være min Slutningsbemærkning i denne Sag. Skulde det ikke være muligt for mig at holde det Løfte, saa vil jeg heller ikke tro, at jeg kan slippe i den anden Verden.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Der er egentlig meget lidt Anledning for Ordføreren til at komme ind paa de Spørgsmaal, der have været behandlet i Dag, men der er rettet en bestemt Henvendelse til Ordføreren, og jeg mener at skyldte baade Udvalget og mig selv at svare paa det.

Der er meget lidt Anledning for mig til at beskæftige mig med, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) kom ind paa. Det ærede Medlem var jo i alt væsentligt enigt med Udvalget, selv om der var enkelte Smaa-ting, som han hellere vilde have haft paa en anden Maade. Det ærede Medlems Udtalelser om, at jeg blandede hans Stilling som Statsrevisor ind i Centralkomiteens Regnskabsrevisorers Stilling osv. behøver jeg jo slet ikke at opholde mig ved, det gjorde jeg jo aldeles ikke, og ethvert Medlem, der læser Tidenden eller hørte, hvad jeg sagde, vil indrømme, at jeg i saa Henseende ikke drog nogen som helst Parallel. Lige saa lidt behøver jeg at opholde mig ved, at det ærede Medlem mente, at jeg ikke rigtig havde været klar over, at der under Centralkomiteen var flere Fonds, og at som Følge deraf bestod Centralkomiteen fremdeles trods det, at den i 1851 havde afleveret en Del af sine Midler til den da etablerede Invalidebestyrelse. Det ærede Medlem vil, naar han læser Betænkningen igennem en Gang igen, og navnlig naar han læser en Del af de Steder, han ikke har understreget, finde, at ogsaa dette er nævnt i Udvalgets Betænkning.

Endnu mindre er der Anledning til at komme længere ind paa dette, at han mente, at Finansudvalget ikke har kunnet forlene mig med de rette Egenskaber, naar Talen var om at omgaa Pen og Blæk. Det Bevis, som det ærede Medlem førte, og som har forledt ham til noget, han havde sagt, at han aldrig vilde